

Arrest

nr. 86 178 van 23 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid van 16 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de bevelen om het grondgebied te verlaten, betekend op 29 december 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOUTEN, die loco advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.07.2009 en 28.04.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

R., S. (R.R.: (...)

geboren te (...) op (...)

+ partner

S., R. (R.R. (...)
geboren te (...) op (...)
+ kind
R., K. (R.R. (...)
Geboren op (...)
Allen van nationaliteit: Bhutan
adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01.06.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden aangewend voor het bekomen van een verblijfsvergunning in toepassing van art 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. Na een analyse van de drie medische attesten stelt de Artsattaché in het medisch verslag (zie gesloten omslag in bijlage) het volgende vast:

Analyse van dit dossier leert dat betrokkene lijdt aan een chronische aandoening. Tal van medicatie werd geprobeerd, zonder resultaat. Het vermoeden rijst dat de aandoening louter stressgerelateerd is. Van andere symptomen lijkt er geen sprake te zijn.

Gezien alle onderzoeken negatief waren, lijkt deze aandoening louter het gevolg te zijn van stress. Er is dus geen sprake van een onderliggende somatische oorzaak. Medicatie heeft weinig of geen effect. Verdere benadering van deze aandoening zal dan wellicht vooral bestaan uit aanpakken van de stressoren. Het is niet duidelijk dat hier verdere medische ondersteuning onontbeerlijk is. M.i. kan ik dan ook besluiten dat deze aandoening niet kan gezien worden als ernstige pathologie die een risico vormt op het leven of de fysieke integriteit indien deze niet behandeld wordt.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve

1) *blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

2) *blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid waarbij hem/haar/hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in wat kan worden beschouwd als een tweede middel onder meer aan dat op 11 juni 2010 reeds eenzelfde beslissing werd genomen door de verwerende partij en dat de Raad deze beslissing heeft vernietigd, waarna zij de overwegingen van dat arrest citeren en concluderen dat de nieuwe beslissing op geen enkele wijze rekening houdt met het oordeel van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dit arrest eenvoudigweg naast zich neerlegt en negeert dat het arrest kracht van gewijsde heeft.

2.2. De verwerende partij stelt in haar nota zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.3. Met het arrest nr. 50 761 van 4 november 2011 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 juni 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en de bevelen om het grondgebied te verlaten, betekend op 31 augustus 2010. De eerste bestreden beslissing luidde destijds als volgt :

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.07.2009 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(R.S.) (...)

+ partner

(S.R.) (...)

+ kind

(R.K.) (...)

Allen van nationaliteit: Bhutan

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden aangewend voor het bekomen van een verblijfsvergunning in toepassing van art 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. Na een analyse van de drie medische attesten stelt de artsattaché in het medisch verslag (zie gesloten omslag in bijlage) het volgende vast:

Analyse van dit dossier leert dat betrokkene lijdt aan een chronische aandoening. Tal van medicatie werd geprobeerd, zonder resultaat. Het vermoeden rijst dat de aandoening louter stressgerelateerd is. Van andere symptomen lijkt er geen sprake te zijn.

Gezien alle onderzoeken negatief waren, lijkt deze aandoening louter het gevolg te zijn van stress. Er is dus geen sprake van een onderliggende somatische oorzaak. Medicatie heeft weinig of geen effect. Verdere benadering van deze aandoening zal dan wellicht vooral bestaan uit aanpakken van de stressoren. Het is niet duidelijk dat hier verdere medische ondersteuning onontbeerlijk is. M.i. kan ik dan ook besluiten dat deze aandoening niet kan gezien worden als ernstige pathologie die een risico vormt op het leven of de fysieke integriteit indien deze niet behandeld wordt.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er een adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en asielbeleid waarbij hem/haar/hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.”

De motieven die aan vernietiging van deze beslissing ten grondslag lagen, worden hierna geciteerd:

“4.3. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 12 februari 2004, nr. 128 424).

4.4. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

4.5. De bestreden beslissing werd getroffen op basis van een verslag van 8 juni 2010 van de ambtenaar-geneesheer gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties, Medische Sectie van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit verslag bevindt zich in het administratief dossier. Blijkens het verslag van de ambtenaar-geneesheer legden verzoekers drie medische attesten neer, opgesteld door dokter M.H. op 2 juli 2009, 27 oktober 2009 en 20 april 2010, dit ter ondersteuning van hun in punt 1.6. bedoelde aanvraag. Het rapport van de ambtenaar-geneesheer beschrijft de inhoud van de drie medische attesten die verzoekers hebben neergelegd en geeft vervolgens de volgende evaluatie van de medische problematiek van verzoeker: “Analyse van dit dossier leert mij dat betrokkene lijdt aan chronische spanningshoofdpijn. Tal van medicatie werd geprobeerd, zonder resultaat. Momenteel neemt betrokkene een antidepressivum, wegens het vermoeden dat de hoofdpijn loute stressgerelateerd is. Van andere symptomen lijkt er geen sprake te zijn. Gezien alle onderzoeken negatief waren, lijkt deze hoofdpijn louter het gevolg te zijn van stress. Er is dus geen sprake van een onderliggende somatische oorzaak. Medicatie heeft weinig of geen effect. Verdere behandeling van deze hoofdpijn zal dan wellicht vooral bestaan uit aanpakken van de stressoren. Het is niet duidelijk dat hier verdere medische ondersteuning onontbeerlijk is. M.i. kan ik dan ook besluiten dat deze aandoening niet kan gezien worden als ernstige pathologie die een risico vormt op het leven of de fysieke integriteit indien deze niet behandeld wordt. Conclusie; uit de beschikbare medische gegevens blijkt m.i. geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

4.6. De Raad stelt vast dat het kernelement in het advies van de ambtenaar-geneesheer waar hij zijn advies volledig aan ophangt, de volgende vaststelling is: "Momenteel neemt betrokkene een antidepressivum, wegens het vermoeden dat de hoofdpijn louter stressgerelateerd is." In het administratief dossier bevindt zich enkel het medisch attest van 2 juli 2009 en een gedeelte van het medisch attest van 27 oktober 2009. Hierin wordt nergens gesteld dat er een vermoeden is dat de hoofdpijn van verzoeker louter stressgerelateerd is. Door een administratief dossier voor te leggen waarin zich niet in extenso de drie medische attesten bevinden waarvan het verslag van de ambtenaar-geneesheer gewag maakt, onthoudt verwerende partij de Raad de mogelijkheid om de feitelijke grondslag van haar beslissing na te gaan. Alleszins stelt de Raad vast dat uit de omschrijving door de ambtenaar-geneesheer van de inhoud van de door verzoekers neergelegde drie medische attesten niet blijkt dat door dokter H. gesteld werd dat er een vermoeden is dat de hoofdpijn van verzoeker louter stressgerelateerd is.

4.7. Het komt niet aan de Raad toe om zelf te gaan beoordelen of verzoekers medisch probleem een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Wel moet de Raad in staat gesteld worden om na te gaan waarop de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om het medisch probleem van verzoeker niet te beschouwen als een ziekte in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en in casu uit te gaan van een vermoeden dat de hoofdpijn van verzoeker louter stressgerelateerd is. In casu werd verzoeker niet onderzocht door de ambtenaar-geneesheer. Evenmin raadpleegde hij een deskundige. Blijkens het dossier werd er niet gecorrespondeerd tussen de ambtenaar-geneesheer en dokter M.H.. aangaande de gezondheidsproblemen van verzoeker. Er bevindt zich ook geen algemene informatie in het dossier aangaande chronische spanningshoofdpijn waarop de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om zijn advies op te stellen. Uit het dossier blijkt evenmin dat de betrokken ambtenaar-geneesheer een bijzondere expertise zou bezitten aangaande chronische spanningshoofdpijn.

4.8. Verzoekende partijen kunnen gelet op het gestelde in punt 4.7. dan ook gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift betogen dat de "arts-attaché (...) stelt zonder verzoeker ooit gezien te hebben dat het probleem van verzoeker "louter stressgerelateerd is."

4.9. De Raad kan dan ook niet anders dan concluderen dat het advies van de ambtenaar-geneesheer gebaseerd is op een eigen mening die nergens op gestoeld is en dat hierop een aantal hypothesen geënt worden. Dit blijkt ook uit de woordkeuze in het advies waar de ambtenaar-geneesheer stelt dat "(...) Van andere symptomen lijkt er geen sprake te zijn. Gezien alle onderzoeken negatief waren, lijkt deze hoofdpijn louter het gevolg te zijn van stress.(...) Verdere benadering van deze hoofdpijn zal dan wellicht vooral bestaan uit aanpakken van stressoren(...) M.I. kan ik dan ook besluiten dat deze aandoening niet kan gezien worden als ernstige pathologie die een risico vormt op het leven of de fysieke integriteit indien deze niet behandeld wordt." De ambtenaar-geneesheer heeft zich hoofdzakelijk gebaseerd op eigen oppervlakkige inzichten en overtuigingen om zijn advies op te stellen. Dit getuigt niet van behoorlijke feitenvinding.

4.10. Waar verwerende partij in haar nota opwerpt: "Bovendien dient in casu te worden vastgesteld dat geen van de behandelende artsen heeft aangegeven dat verzoekster wel zou leiden aan een aandoening die levensbedreigend is of een aantasting van de fysieke integriteit indien ze niet behandeld zou worden. Verzoekster faalt om het tegendeel aannemelijk te maken", dient de Raad op te merken dat in de eerste bestreden beslissing deze stelling niet kan gelezen worden en dat in deze geen rekening kan gehouden worden met a posteriori motiveringen.

4.11. Gelet op het gestelde in punt 4.9. getuigt de eerste bestreden beslissing, waarin de gemachtigde van de staatssecretaris de overwegingen van het betrokken advies van de ambtenaar-geneesheer onderschrijft en als de zijne overneemt, niet van behoorlijke feitenvinding.

De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden. Het enig middel is gegrond voor zover de schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt aangevoerd en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. (...)."

De Raad stelt vast dat na de voormelde vernietiging de verwerende partij –niettegenstaande de bezwaren die de Raad had geuit tegen de wijze waarop het advies van de ambtenaar-geneesheer waaraan de toenmalige bestreden beslissing volledig was opgehangen was geredigeerd- de ambtenaar-geneesheer niet om een nieuw advies werd verzocht. De motieven van de eerste thans bestreden

beslissing zijn andermaal volledig gebaseerd op het kwestieuze advies en zijn identiek zijn aan deze die waren opgenomen in de beslissing die met het arrest nr. 50 761 werd vernietigd. Nu het advies waarop de bestreden beslissing is gestoeld hetzelfde is dan datgene dat naar luid van het voormelde arrest in strijd werd geacht met een correcte feitenvinding, kunnen verzoekers worden gevolgd waar zij doen gelden dat de overwegingen die ten grondslag lagen aan het voormelde vernietigingsarrest genegeerd werden en de eerste thans bestreden beslissing werd genomen met schending van het gewijsde van dit arrest van 4 november 2010. Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de vernietiging van de eerste thans bestreden beslissing.

2.4. Zoals in de hierboven weergegeven bestreden beslissingen kan worden gelezen, blijkt uit de bewoordingen van de eerste bestreden beslissing dat de bevelen die aan de verzoekende partij werden gegeven, gesteund zijn op deze beslissing. Nu de Raad een middel gegrond acht gericht tegen deze beslissing en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van de bevelen verdwenen. Gelet op een goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dienen bijgevolg ook deze bevelen uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie van 16 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De bevelen om het grondgebied te verlaten, betekend aan verzoekers op 29 december 2010 worden vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS